

SAMÞYKKT

um hunda- og kattahald og annað gæludýrahald í Múlaþingi.

I. KAFLI

Almennt.

1. gr.

Gildissvið.

Samþykkt þessi gildir um hunda- og kattahald og annað gæludýrahald í Múlaþingi og sætir þeim takmörkunum sem getið er í samþykkt þessari. Þéttbýli sem um ræðir í samþykkt þessari eru Bakkagerði, Eiðar, Fellabær, Egilsstaðir, Hallormsstaður, Seyðisfjörður og Djúpivogur.

2. gr.

Stjórnsvísla.

Heilbrigðisnefnd Austurlandssvæðis hefur eftirlit með framkvæmd samþykktar þessarar samkvæmt lögum nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir. Sveitarfélagið Múlaþing fer með framkvæmd samþykktar þessarar í umboði heilbrigðisnefndar og getur ráðið sérstaka dýraeftirlitsmenn eða falið starfsmönnum sveitarfélagsins hlutverk eftirlitsaðila. Dýraeftirlitsmenn geta leitað aðstoðar heilbrigðisnefndar, Matvælastofnunar og lögregluvalda, ef og þegar þörf krefur, t.d. ef gæludýr er að mati eftirlitsins hættulegt umhverfi sínu, vörsluaðili dýrsins tálmar starfi eftirlitsaðila samkvæmt samþykkt þessari eða þegar nauðsynlegt er vegna almannahagsmuna, dýravelferðar eða heilbrigðis- og öryggissjónarmiða, að leita atbeina lögreglu við að fjarlægja dýr.

3. gr.

Dýravelferð og dýravernd.

Um almennan aðbúnað og velferð gæludýra sem og um ræktun, verslun, geymslu og leigu hunda, katta eða annarra gæludýra í atvinnuskyni gilda ákvæði laga nr. 55/2013, um velferð dýra og reglugerð nr. 80/2016, um velferð gæludýra.

Samkvæmt lögum nr. 55/2013, um velferð dýra, fer Matvælastofnun með eftirlit og framkvæmd þeirra laga.

II. KAFLI

Skyldur aðila.

4. gr.

Skyldur sveitarfélagsins.

Í kjölfar skráningar ber sveitarfélaginu að afhenda forráðamanni hunda og katta staðfestingu á að dýrið hafi verið skráð í sveitarfélaginu.

Sveitarfélagið skal tryggja að til staðar séu dýrageymslur sem hafa tilskilin leyfi skv. 24. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra og reglugerð nr. 80/2016 um velferð gæludýra, til vörslu hunda og katta sem þarf að fanga vegna brota á samþykkt þessari.

Sveitarstjórn getur ákveðið að merkja ákveðin svæði þar sem ekki má vera með gæludýr, svo sem á fólkvöngum, útivistarsvæðum og skíðasvæðum. Einnig getur sveitarstjórn ákveðið að láta afmarka ákveðin svæði þar sem sleppa má gæludýrum lausum undir eftirliti. Svæði þessi skulu auglýst og kynnt sérstaklega fyrir eigendum gæludýra og almenningi.

Sveitarstjórn getur ákveðið að óheimilt sé að halda hunda, ketti og önnur gæludýr í húsnaði sem sveitarfélagið á.

5. gr.

Skyldur eftirlitsaðila.

Dýraeftirlitsmenn Múlaþings skulu halda og uppfæra skrá yfir hunda og ketti í sveitarfélaginu. Í skránni skulu koma fram allar upplýsingar er varða skráð dýr sem dýraeftirlitsmaður telur skipta máli þ.m.t. hvenær dýrin hafa verið ormahreinsuð og öll afskipti sem eftirlitsaðilar hafa haft af dýrum og eigendum þeirra.

Heilbrigðiseftirlit, lögregla og eftir atvikum aðrir starfsmenn sveitarfélagsins skulu tilkynna dýraeftirlitsmönnum um kvartanir og afskipti þeirra af hundum, köttum og öðrum gæludýrum í sveitarfélaginu.

Dýraeftirlitsmenn Múlaþings leggja til við heilbrigðisnefnd að eigendur dýra séu áminntir vegna brota á samþykkt þessari, sbr. 20. gr., og halda skrá um þær tillögur.

6. gr.

Almennar skyldur gæludýraeigenda.

Eigendum hunda, katta og annarra gæludýra ber að sjá til þess að umhirða dýra þeirra sé í samræmi við ákvæði laga nr. 55/2013, um velferð dýra. Einnig ber þeim að fylgja ákvæðum annarra laga, reglugerða og samþykktu sem um gæludýrahald kunna að gilda.

Eigendur hunda og katta skulu færa dýr sína árlega til ormahreinsunar hjá dýralækni. Sveitarfélagið upplýsir um hvenær árleg ormahreinsun fer fram og er eigendum hunda og katta skylt að mæta á tilsettum tímum með dýr sín. Ef eigandi dýrs getur af einhverjum ástæðum ekki mætt á tilsettum tíma skal hann afhenda sveitarfélaginu staðfestingu frá dýralækni um að ormahreinsun hafi farið fram.

Eigendum hunda og katta er skylt að ábyrgðartryggja sig gegn tjóni sem dýr þeirra kunna að valda mönnum, dýrum, gróðri og munum og skulu árlega framvísa til sveitarfélagsins staðfestingu frá viðurkenndu tryggingafélagi þar um, sé sveitarfélagið ekki með hóptryggingu innifalda í leyfisgjaldi.

Eigendur hunda og katta skulu árlega greiða leyfisgjald fyrir hunda sína og ketti samkvæmt gjaldskrá sem sveitarfélagið setur í samræmi við ákvæði 59. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Eigendum og umráðamönnum hunda, katta og annarra gæludýra ber, eftir því sem framast er unnt, að sjá svo um að dýr þeirra valdi ekki hávaða, ónæði, óþrifnaði eða óhollustu.

Ef hundur, köttur eða annað gæludýr veldur nágrönnum eða öðrum ítrekuðu ónæði, óþrifum eða tjóni, þá ber eiganda eða umráðamanni dýrsins að leita leiða til að koma í veg fyrir slíkt.

Óheimilt er að hleypa hundum, köttum og öðrum gæludýrum inn í opinberar stofnanir, skólahús, vatnsveitur, vatnsból og verndarsvæði þeirra, brunna og sjóveitur eða inn á aðra þá staði sem tilgreindir eru í fylgiskjali 3 með reglugerð nr. 941/2002, um hollustuhætti, nema í þeim tilvikum sem eru tilgreind í 19. gr. reglugerðarinnar. Einnig er óheimilt að hleypa dýrum inn í húsnæði matvæla-fyrirtækja, sbr. reglugerð nr. 103/2010 um gildistöku reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 852/2004 um hollustuhætti sem varða matvæli, og inn í húsnæði vatnsveitna, sbr. reglugerð nr. 536/2001 um neysluvatn.

III. KAFLI

Hundahald.

7. gr.

Skráningarskylda.

Allir hundar eru skráningarskyldir hjá sveitarfélaginu. Skylt er að sækja um skráningu innan tveggja vikna frá því að hundur er tekinn inn á heimili. Hvolpa skal skrá eigi síðar en þegar þeir ná þriggja mánaða aldri. Hund skal skrá á nafn og heimili lögráða einstaklings sem hefur lögheimili í sveitarfélaginu. Viðkomandi einstaklingur er skráður eigandi hundsins og skal hundurinn haldinn á heimili eigandans. Ekki skal skrá fleiri en tvo hunda á sama heimili.

Hundar sem sótt er um skráningu fyrir skulu örmerktir af dýralækni samkvæmt reglugerð nr. 80/2016, um velferð gæludýra, og skal númer merkis skráð við skráningu hundsins.

Dveljist hundur tímabundið í sveitarfélaginu skal skrá hann, en slík skráning skal þó ekki gilda lengur en í þrjá mánuði og er þá gjaldfrjáls. Skráning skal fara fram sem fyrst og ekki seinna en innan tveggja vikna frá því að hundur kom inn í sveitarfélagið. Um gestkomandi hunda sem skráðir eru tímabundið sem og óskráða hunda gilda öll ákvæði þessarar samþykktar.

Við skráningu hunds getur sveitarfélagið leitað umsagnar lögreglu og annarra heilbrigðiseftirlits-svæða telji það ástæðu til.

8. gr.

Gögn sem þarf að framvísa við skráningu hunda.

Umsókn um skráningu hunds skal berast í gegnum heimasíðu Múlaþings og þá skulu eftirfarandi gögn lögð fram:

1. Upplýsingar um heiti, fæðingardag, kyn, tegund og önnur einkenni hunds.
2. Mynd af hundinum.
3. Vottorð frá dýralækni um einstaklingsmerkingu hunds, sbr. 1. mgr. 22. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra og 11. gr. reglugerðar nr. 80/2016, um velferð gæludýra.
4. Vottorð frá dýralækni um ormahreinsun hundsins, sbr. 57. gr. reglugerðar nr. 941/2002, um hollustuhætti.
5. Staðfestingu frá viðurkenndu tryggingafyrirtæki um að umsækjandi hafi gilda ábyrgðartryggingu sem nær til alls þess tjóns sem dýrið kann að valda mönnum, dýrum, gróðri eða munum, sé slík trygging ekki innifalin í leyfisgjaldi sveitarfélagsins.

Þegar sótt er um leyfi til að halda hund í fjöleignarhúsi gilda ákvæði laga nr. 26/1994, um fjöleignarhús.

Skilyrði fyrir skráningu hunds er að gögn skv. 1. mgr. hafi verið lögð fram af hálfu umsækjanda og leyfisgjald greitt samkvæmt gjaldskrá sveitarfélagsins.

Eigandi hunds skal tilkynna sveitarfélaginu skriflega innan mánaðar um aðsetursskipti eða dauða hunds.

Óheimilt er að halda hund í húsnæði þar sem enginn er búsettur.

Sveitarfélaginu er heimilt að hafna beiðni um skráningu hunds ef umsækjandi hefur áður ítrekað gerst brotlegur við samþykkt um hundahald í sveitarfélaginu eða annars staðar.

Umsækjandi getur skotið synjun sveitarfélagsins um skráningu hunds til heilbrigðisnefndar Austurlandssvæðis.

9. gr.

Bannaðar hundategundir.

Bannað er að halda hunda af þeim tegundum sem óheimilt er að flytja til landsins samkvæmt ákvörðun ráðherra svo og blendinga af þeim, sbr. reglugerð nr. 935/2004, um innflutning gæludýra og hundasæðis. Enn fremur er bannað að halda blendinga af úlfum og hundum.

10. gr.

Skyldur eigenda og umráðamanna hunda.

Aðeins er heimilt að tjóðra hunda utandyra í undantekningartilvikum og þá einungis undir eftirliti í stuttan tíma í senn, sbr. reglugerð nr. 80/2016, um velferð gæludýra. Þegar hundur er í festi á lóð skal lengd festarinnar við það miðuð að þeir sem eiga réttmætt erindi inn á lóðina geti óhindrað farið um lóðina.

Hundar skulu ávallt bera ól með plötu um hálsinn með ágreypu leyfisnúmeri og símanúmeri eiganda.

Hundur skal aldrei ganga laus utan svæða sem eru þar til ætluð, heldur vera í taumi í fylgd með aðila sem hefur fullt vald yfir honum eða vera í tryggu gerði innan lóðar. Ef hundur sleppur skulu umráðamenn þegar gera ráðstafanir til að handsama hann.

Után þéttbýlis er heimilt að sleppa hundi lausum undir eftirliti umsjónarmanns, án þess þó að gengið sé á rétt viðkomandi landeiganda. Sé hundur laus ber umsjónarmanni að tryggja að hann valdi ekki öðrum ónæði, skapi hættu eða óöryggi og hlýði innkalli. Lausir hundar mega þó ekki vera á skíðasvæðum þegar þau eru notuð sem slík.

Hundar á lögbýlum mega ganga frjálssir á landareign eigenda sinna. Að öðru leyti skulu þeir hundar háðir ákvæðum samþykktar þessarar.

Eiganda eða umráðamanni hunds er ávallt skylt að fjarlægja saur eftir hundinn.

Eiganda eða umráðamanni hunds er skylt að sjá til þess að hundur hans valdi ekki hættu, óþægindum, óþrifnaði, óöryggi eða verði mönnum til óþæginda á annan hátt, t.d. með stöðugu eða ítrekuðu gelti eða ýlfri.

Hafi eigandi eða umráðamaður hunds vitneskju um eða ástæðu til að ætla að hundurinn sé grimmur eða varasamur skal hann ávallt hafa hundinn mýldan utan heimilis.

Bannað er að fara með hunda á almennar útisamkomur, brennur eða flugeldasýningar.

11. gr.

Lausaganga hunda.

Hunda sem ganga lausir á almannaferi er heimilt að handsama og færa í dýrageymslu á vegum sveitarfélagsins. Lesið skal af einstaklingsmerkjum og þegar gerðar ráðstafanir til að hafa uppi á eigendum hundanna.

Sé hundur ekki skráður í sveitarfélaginu er óheimilt að afhenda hann fyrr en hann hefur verið skráður í samræmi við 7. gr. Að aflokinni skráningu og gegn framvísun á staðfestingu greiðslu skráningar- og handsömunargjalds auk annars áfallins kostnaðar vegna brotsins, sbr. gjaldskrá sveitarfélagsins, getur eigandi hundsins fengið hann afhentan.

Sé skráður hundur handsamaður skal strax tilkynna eiganda það og upplýsa hann um hvað vanræksla á að vitja hundsins getur haft í för með sér. Ef umráðamaður vitjar ekki dýrsins innan viku frá því að tilkynnt var um handsömun þess eða ef umráðamaður finnst ekki innan tveggja vikna er sveitarfélaginu heimilt að ráðstafa dýrinu eins og um hálfvillt dýr sé að ræða, sbr. ákvæði 24. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra. Áfallinn kostnaður greiðist af skráðum eiganda.

Hundur sem ekki er einstaklingsmerktur í samræmi við 22. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra, telst vera hálfvillt dýr. Komi til handsömunar á slíkum hundi er sveitarfélaginu heimilt að ráðstafa honum til nýs eiganda, selja hann gegn áföllnum kostnaði eða aflífa án bóta, þegar liðnir eru sjö sólarhringar frá handsömun.

Sé hundur handsamaður sem ekki er skráður í sveitarfélaginu er óheimilt að afhenda hann fyrr en búíð er að greiða handsömunargjald auk annars áfallins kostnaðar, sbr. gjaldskrá sveitarfélagsins. Skrá skal hundinn skv. 3. mgr. 7. gr. ef hann dvelur lengur en tvær vikur í sveitarfélaginu.

12. gr.

Grimmir, varasamir og hættulegir hundar. Aflifun.

Hafi hundur bitið mann, skepnu eða gæludýr sem og ef hundur telst hættulegur, getur, tjónþoli eða sveitarfélagið krafist þess að hundurinn verði aflífaður eða honum fundin önnur úrræði.

Samþykki skráður eigandi hunds ekki aflifun né að honum séu fundin önnur úrræði skal heilbrigðisnefnd taka ákvörðun um hvort fallist verði á kröfuna. Óski hundaeigandi þess getur hann lagt fram álit sérfróðs aðila, dýralæknis eða hundapjálfa sem heilbrigðisnefnd viðurkennir, áður en ákvörðun um afdrif hunds er tekin.

Meðan mál hunds er í skoðun er eiganda skylt að hafa hundinn í samþykktri dýrageymslu. Eigandi getur þó sótt um til heilbrigðisnefndar að fá að hafa hundinn á heimili sínu meðan málið er í skoðun gegn skuldbindingu um að hafa hundinn ávallt mýldan þegar hann er utandyra.

Allur kostnaður vegna skapgerðarmats og vistunar hunds skal greiddur af skráðum eiganda.

IV. KAFLI

Kattahald.

13. gr.

Skráningarskylda katta.

Allir kettir í þéttbýli eru skráningarskyldir hjá sveitarfélaginu.

Kattahald í dreifbýli sætir að öllu jöfnu ekki takmörkunum.

Skylt er að sækja um skráningu kattar í þéttbýli, innan tveggja vikna frá því að köttur er tekinn inn á heimili. Kettlinga skal skrá eigi síðar en þegar þeir ná þriggja mánaða aldri.

Kettir sem sótt er um skráningu fyrir skulu örmerktir af dýralækni samkvæmt reglugerð nr. 80/2016, um velferð gæludýra, og skal númer merkis skráð við skráningu kattar.

Ketti skal skrá á nafn og heimili lögráða einstaklings sem hefur lögheimili í sveitarfélaginu og skal kötturinn haldinn á heimili eigandans. Óheimilt er að skrá fleiri en tvo ketti á hvert heimili. Beiðni um undanþágu, til að vera með frekari fjölda katta á heimili, skal fylgja rökstuðningur s.s. um ástæður, aðbúnað, færni umsjónaraðila til frekara kattahalds o.s.frv.

Við skráningu kattar getur sveitarstjórn leitað umsagnar lögreglu, Matvælastofnunar og annarra sveitarfélaga og heilbrigðiseftirlitssvæða telji það ástæðu til.

14. gr.

Gögn sem þarf að framvísa við skráningu kattar.

Umsókn um skráningu kattar skal berast í gegnum heimasíðu Múlaþings og skulu eftirfarandi gögn lögð fram við skráningu kattar:

1. Upplýsingar um heiti, fæðingardag, kyn, tegund og önnur einkenni kattar.
2. Mynd af kettinum.
3. Vottorð frá dýralækni um einstaklingsmerkingu kattar, sbr. 1. mgr. 22. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra og 11. gr. reglugerðar nr. 80/2016, um velferð gæludýra.
4. Vottorð frá dýralækni um ormahreinsun kattarins, sbr. 58. gr. reglugerðar nr. 941/2002, um hollustuhætti.
5. Staðfestingu frá viðurkenndu tryggingafyrirtæki um að umsækjandi hafi gilda ábyrgðartryggingu sem nær til alls þess tjóns sem kötturinn kann að valda mönnum, dýrum, gróðri og munum sé sveitarfélagið ekki með hóptryggingu innifalda í skráningargjaldi.

Þegar sótt er um leyfi til að halda ketti í fjöleignarhúsi gilda ákvæði laga nr. 26/1994, um fjöleignarhús.

Skilyrði fyrir skráningu kattar er að gögn skv. 1. mgr. hafi verið lögð fram af hálfu umsækjanda og skráningargjald greitt samkvæmt gjaldskrá sem sveitarfélagið hefur sett. Skráðum eiganda kattar ber að tilkynna sveitarfélaginu skriflega innan mánaðar um aðsetursskipti eða dauða kattar.

Sveitarstjórn er heimilt að hafna beiðni um skráningu kattar ef umsækjandi hefur áður eða ítrekað gerst brotlegur við samþykkt um kattahald í sveitarfélaginu eða annars staðar.

Umsækjandi getur skotið synjun sveitarfélagsins um skráningu kattar til heilbrigðisnefndar Austurlandssvæðis.

15. gr.

Skyldur eigenda og umráðamanna katta.

Auk einstaklingsmerkingar skulu kettir bera hálsól með upplýsingum um heimilisfang eiganda og símanúmer.

Kattaeigendum ber að sjá til þess að högnar séu geltir og að læður séu gerðar ófrjóar eða hafðar á getnaðarvarnarpillu.

Kattaeigendum ber að hafa sandkassa fyrir köttinn á lóð sinni.

Kattaeigendum og umráðamönnum ber að taka tillit til fuglalífs á varptíma, eftir því sem tók eru á, m.a. með því að hengja bjöllur á hálsólar katta og halda þeim innandyra að næturlagi.

16. gr.

Föngun katta.

Sveitarstjórn er heimilt að láta fanga ketti í eftirfarandi tilfellum:

1. Ef köttur er ómerktur, hvort sem er án hálsólar og/eða örmerkis.
2. Ef ítrekað er kvartað undan ágangi katta á tilteknu svæði.
3. Ef köttur finnst innandyra hjá nágretta í leyfisleysi, á öðrum óheimilum stað, eða í fjöleignarhúsi, þar sem á skortir tilskilið samþykki annarra íbúðareigenda, sbr. 14. gr.

Kettir sem fangaðir eru skulu færðir í dýrageymslu sveitarfélagsins. Merktum köttum sem ekki er kvartað yfir en lenda í búrum skal þó sleppa lausum og skráðum eigendum tilkynnt um handsömunina og ástæður hennar.

Ef merktir kettir eru teknir úr umferð skv. 2. og 3. tölulið 1. mgr. skal það tilkynnt skráðum eigendum. Komi ítrekað til handsömunar á merktum ketti vegna ónæðis telst það vera brot á samþykkt þessari. Ef umráðamaður vitjar ekki dýrsins innan viku frá því að tilkynnt var um handsömun þess eða ef umráðamaður finnst ekki innan tveggja vikna er sveitarfélagi heimilt að ráðstafa dýrinu eins og um hálfvillt dýr sé að ræða, sbr. ákvæði 24. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra. Köttur, sem hefur verið handsamaður ítrekað, skal færður í dýrageymslu og því aðeins afhentur eiganda að öll skilyrði fyrir

kattahaldi skv. 14. gr. séu uppfyllt. Kattareigandi ber allan kostnað af handsömun, vörslu og fóðrun kattarins, sem og aflífunar hans ef til hennar kemur samkvæmt gjaldskrá sveitarfélagsins.

Köttur sem ekki er einstaklingsmerktur í samræmi við 22. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra, telst vera hálfvillt dýr. Í þeim tilvikum sem hálfvilltir kettir eru handsamaðir er sveitarfélaginu heimilt að ráðstafa kettinum til nýs eiganda, selja hann gegn áföllnum kostnaði eða aflífa án bóta eftir sjö sólarhringa frá handsömun.

Eigandi ómerkts kattar sem gefur sig fram skal því aðeins fá köttinn afhentan að hann hafi látið skrá köttinn, greitt skráningargjald vegna hans og uppfyllt öll skilyrði samþykktar þessarar varðandi kattahald. Skal eigandanum við greiðslu skráningargjalds afhent beiðni sem nýta má hjá dýralækni til greiðslu fyrir örmerkingu og hreinsun kattarins.

17. gr.

Aðgerðir gegn hálfvilltum köttum.

Meiriháttar föngun hálfvilltra katta í þéttbýliskjörnum skal auglýsa með a.m.k. viku fyrirvara og með tilmælum um að skráðum köttum sé haldið innan dyra.

Eftir sjö sólarhringa frá handsömun er sveitarfélaginu heimilt að ráðstafa hálfvilltum ketti til nýs eiganda, selja hann gegn áföllnum kostnaði eða aflífa án bóta.

V. KAFLI

Önnur gæludýr.

18. gr.

Gæludýr önnur en kettir og hundar.

Eigendum og umráðamönnum gæludýra annarra en hunda og katta er skylt að koma í veg fyrir að dýr þeirra sleppi úr haldi. Gerist það skal þegar gera ráðstafanir til að handsama dýrið.

Eigendur og umráðamenn gæludýra sem haldin eru utandyra, svo sem kanína eða annarra nagdýra, skulu sjá til þess að dýrin valdi ekki nágrönnum ama svo sem með hávaða eða óhreinindum. Skulu þeir tryggja að dýrin geti ekki nagað sig út úr búi eða aðhaldi.

Kanínur skulu einstaklingsmerktar skv. 1. mgr. 22. gr. laga nr. 55/2013, um velferð dýra. Ómerktar kanínur eru skilgreindar sem hálfvillt dýr, við handsömun er sveitarfélaginu heimilt að ráðstafa hálfvilltum kaninum til nýs eiganda, selja fyrir áföllnum kostnaði eða aflífa án bóta.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

19. gr.

Gjaldtaka.

Sveitarstjórn er heimilt að innheimta skráningar- og eftirlitsgjöld í samræmi við gjaldskrá sem sveitarfélagið setur skv. 5. mgr. 59. gr. laga nr. 7/1998 og lætur birta í B-deild Stjórnartíðinda.

Skráningargjald skal í fyrsta sinn greitt við skráningu dýrs og síðan árlega fyrir fram.

Gjöldunum er ætlað að standa undir kostnaði sveitarfélagsins við hunda- og kattahald og framkvæmd samþykktar þessarar. Í gjaldskránni skal koma fram hvað er innifalið í skráningargjaldi og upphæð handsömunar- og vörslugjalds vegna dýra sem ganga laus eða eru tekin í vörslu sveitarfélagsins vegna brota á samþykkt þessari.

Hundar sem notaðir eru við búrekstur á lögbýlum eru undanþegnir skráningargjaldi, en skylt er að framvísa til sveitarfélagsins árlegu vottorði um ormahreinsun og merkingu.

Sveitarstjórn getur fellt niður eða ákveðið lægra gjald fyrir hunda sem notaðir eru til löggæslu eða björgunarstarfa og minkahunda svo og fyrir hunda sem að læknisráði eru notaðir til aðstoðar fötludu fólki.

20. gr.

Þvingunarúrræði og afturköllun leyfa.

Um valdsvið og þvingunarúrræði vísast til XVII. kafla laga nr. 7/1998 um hollustuhætti og mengunarvarnir.

Eigendur eða umráðamenn gæludýra sem brjóta gegn ákvæðum samþykktar þessarar skulu jafnan sæta skriflegri áminningu af hálfu heilbrigðisnefndar og gefinn hæfilegur frestur til úrbóta.

Múlþingi er heimilt að afturkalla skráningu hunda eða katta ef vanhöld verða á ormahreinsun, tryggingum eða greiðslu skráningargjalda sem og ef eigandi hunds eða kattar hefur brotið gegn samþykkt þessari.

Eiganda er skylt að greiða kostnað sem leiðir af brotum á samþykkt þessari.

21. gr.

Viðurlög og kærueimild.

Um viðurlög vegna brota á samþykkt þessari fer samkvæmt ákvæðum laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir. Brot gegn samþykkt þessari varða sektum rúmist þau jafnframt innan refsíákvæða hlutaðeigandi laga, nema þyngri refsing liggji við samkvæmt öðrum lögum. Skulu þau brot sæta þeirri málsmeðferð sem boðin er í lögum nr. 88/2008, um meðferð sakamála.

Um kærueimildir fer samkvæmt lögum nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir.

22. gr.

Gildistaka.

Samþykkt þessi staðfestist hér með skv. 59. gr. laga nr. 7/1998, um hollustuhætti og mengunarvarnir, til þess að öðlast gildi við birtingu. Frá sama tíma falla úr gildi hvað varðar sveitarfélögin Djúpavogshrepp, Seyðisfjarðarkaupstað og Fljótsdalshérað samþykktir nr. 933/2015 um hundahald í sex sveitarfélögum á starfssvæði heilbrigðisnefndar Austurlandssvæðis og nr. 912/2015 um kattahald og gæludýrahald annarra en hunda í sex sveitarfélögum á starfssvæði heilbrigðisnefndar Austurlandssvæðis (en þær samþykktir gilda þó áfram um Sveitarfélagið Hornafjörð og Vopnafjarðarhrepp).

Umhverfis-, orku- og loftslagsráðuneytinu, 23. nóvember 2022.

F. h. r.

Íris Bjargmundsdóttir.

Trausti Ágúst Hermannsson.